

Sara Rozaya Mektuplar 1

– prens · 06 Mart 2014

Ülkem değilsin!
Bilindik bir kaplumbağa türküsünde
Sarı begonvil doruklarında/
Yüreğinden yüreğime serenat
Acı soslu limanların arabesk
Eylemlerinde/

Sevmenin;
Doruklarında
Sözler tutturulur
Küskün papatya ataçlarına
Yüz biriktirmesin de ne yapsın
Dünyanın külü kor/
Ateşi nemrut...

Bu oğullar!
Büyük bir fırtınadan kopup geldi
Gözlerinde heyula heybeleri
Yere düşen düğmenin sesinde
Dağların yaslı kalan türküleri

İyi bakın resme;
İliklerinize kadar masum
Ve yüreğiniz soru düzleminde
Hani bir ağıtta şarkı gibi
Çingene telaşlarında
Seyircisin sen de/
Ellerin şişene kadar
Alkışla bu madrabazlığı
Ucunda ölüm yok ya
Ya da tarihe kazınsın
Yalamalık damarın

Ütüme bir elbise
İliştir saçlarından

Rüzgâr yeleleri dolsun
İnanç bahtıma...

Sümkür kör kuyularına vicdanın
Sana dönüşler olacak bu meydanda
Mansur yağızlı çocuklar
Eli nazik kızlar
Zorla bakışları
Kesilen arzular

Sokak ölümleri
Kandan yazılacak şiirler
Muhelif kanat dilinden

Sus!
Soru yok
Kaderine razı ol
Nefesini ziftleyecek
Bir sigara var elimizde

Tüttür ölümüne öyle yaşa
Fareler de soru sormaz güneşe...